

Werkinstructie SUA

Openbaar

Aan	Directeuren IND
cc DDMB	
Van	Directeur-Generaal IND
Nummer & Titel	WI 2025/7 Beoordelen evidente staatloosheid
Kenmerk (digijust)	
Hoofdtak	Regulier, Asiel en Bescherming, Nederlanderschap
InformIND Thema	beleid geldend voor (staatloze) Palestijnen, procesoverstijgende thema's, vaststelling staatloosheid
Relatie met	Stb. 2023/230 (Wet vaststellingsprocedure staatloosheid)
Geldig vanaf	16-09-2025
Geldig tot en met	16-03-2026

Inhoudsopgave

LEESWIJZER	1
INLEIDING	2
INHOUD	2
1. Vaststelling van de identiteit	2
2. Wanneer is iemand evident staatloos	3
2.1 A-grond: betrokkene beschikt over een buitenlandse vaststelling	3
2.2 B-grond: het kind is geboren in Nederland en de ouders zijn staatloos	4
2.3 C-grond: het kind is in Nederland geboren en de vader is staatloos	4
2.4 D-grond: het kind is in Nederland geboren en heeft geen juridische vader	5
2.5 E-grond: betrokkene heeft de nationaliteit van een niet-erkende staat	5
3. Wanneer wordt een identificatiedocument voor staatlozen verleend	6
4. Procedures waarin toetsing van staatloosheid aan de orde kan zijn	7
5. Rechtsmiddelen	8
6. Afstemming	8

LEESWIJZER

Ben je een medewerker die evidente staatloosheid moet vaststellen dan vind je in deze instructie nadere uitleg bij elke grond van artikel 1 Besluit Evidente Staatloosheid (hierna: Bes). Ook worden de voorwaarden voor het verstekken van een identificatiedocument voor staatlozen en de procedures waarin toetsing van staatloosheid aan de orde kan zijn besproken.

INLEIDING

De Wet vaststellingsprocedure staatloosheid (hierna Wvs) bevat een procedure om staatloosheid vast te laten stellen door de rechtbank Den Haag (civiele kamer). Als de uitspraak (beschikking) waarin staatloosheid wordt vastgesteld onherroepelijk is is elk orgaan dat met de uitvoering van enige wettelijke regeling is belast daaraan gebonden.¹

Op grond van artikel 5 van de Wvs kan een bestuursorgaan (o.a. de gemeenten en de IND) buiten de rechterlijke vaststellingsprocedure om, evidente staatloosheid vaststellen. Gelet op de [uitspraak van 18 maart 2025 van de rechtbank Den Haag ECLI:NL:RBDHA:2025:4231](#) gaat het om een alternatieve mogelijkheid om evidente staatloosheid vast te stellen. Er is geen sprake van een getrapte bevoegdheid waarbij eerst het bestuursorgaan bevoegd is om te beslissen en daarna pas de rechtbank. Wel heeft het de voorkeur om de procedure eerst bij het bestuursorgaan te doorlopen ter ontlasting van de rechtbank. Het vaststellen van evidente staatloosheid wordt nader geregeld in het Bes. Als geen sprake is van evidente staatloosheid, moet de vreemdeling zich voor vaststelling van zijn staatloosheid wenden tot de rechtbank Den Haag.

Vreemdelingen die voor de inwerkingtreding van de Wvs reeds in de basisregistratie personen (hierna: brp) stonden ingeschreven als zijnde staatloos, blijven ingeschreven als zijnde staatloos. Op deze personen is de Wvs en het Bes niet van toepassing.

Vastgestelde staatloosheid levert onder meer de volgende rechten op:

- recht op een identificatiedocument voor staatlozen (enkel bij onrechtmatig verblijf)
- inschrijving in de basisregistratie als 'staatloze' (enkel bij rechtmatig verblijf)
- het kunnen afleggen van een optieverklaring indien kinderen staatloos in Nederland zijn geboren
- het kunnen indienen van een verzoek om naturalisatie met een kortere termijn (enkel bij rechtmatig verblijf) en
- het kunnen verkrijgen van reisdocumenten voor niet-Nederlanders (enkel bij rechtmatig verblijf).

INHOUD

1. Vaststelling van de identiteit

Voordat kan worden beoordeeld of een vreemdeling evident staatloos is of in het bezit moet worden gesteld van een identificatiedocument voor staatlozen is eerst van belang om de identiteit van die vreemdeling vast te stellen. De vastgestelde staatloosheid wordt namelijk gekoppeld aan de identiteit door deze te vermelden in de brp, op het verblijfsdocument of het identificatiedocument.

De vreemdeling moet daarom zijn identiteit of de afstamming/identiteit van zijn kinderen aannemelijk maken. Dat doet hij op de eerste plaats met officiële brondocumenten. Kan hij die onmogelijk verstrekken dan moet hij de identiteit aannemelijk maken met andere middelen. Alle aangevoerde bewijsmiddelen moeten daarbij afzonderlijk en in onderlinge samenhang kenbaar worden gezien.

Bewijswaarde

De IND kent een sterkere bewijswaarde toe aan documenten, wanneer deze door de autoriteiten van het land van afgifte zijn afgegeven en er voldoende identificerende gegevens (zoals een foto, geboortedata en (achter)namen) van de vreemdeling op het document staan.

Documenten die niet zijn afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten, en documenten met weinig identificerende gegevens, hebben in de regel een zwakkere bewijswaarde.

¹Een zaak is onherroepelijk als drie maanden na de uitspraak zijn verstreken zonder dat cassatie is ingesteld of, als cassatie is ingesteld, de Hoge Raad daarop arrest heeft gewezen.

Bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten beziet de IND de manier van afgifte van het document, waarbij van belang is of het document op basis van (eigen) verklaringen of op basis van nader onderzoek door (welke) autoriteiten, is opgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling en de administratieve praktijken van het land van herkomst of in het land van afgifte.

Indien de identiteit niet voldoende aannemelijk is (op basis van de overgelegde stukken), kan de staatloosheid niet worden vastgesteld en dient het verzoek om vaststelling evidente staatloosheid te worden afgewezen.

2. Wanneer is iemand evident staatloos

Evidente staatloosheid wordt aangenomen in de volgende gevallen (artikel 1 Bes):

- a. de betrokkene beschikt [over een document waaruit de vaststelling van staatloosheid blijkt](#) door een land dat bij ministeriële regeling is aangewezen;
- b. de betrokkene is [een in Nederland geboren kind van ouders die staatloos](#) zijn als bedoeld in artikel 4 of 5 van de Wvs en beschikt over een geboorteakte in de zin van artikel 2.3 van de Wet basisregistratie personen;
- c. de betrokkene is een [in Nederland geboren kind dat geen vader heeft](#) in de zin van artikel 199 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, wiens moeder uitsluitend de nationaliteit heeft van een land dat bij ministeriële regeling is aangewezen of staatloos is, en beschikt over een geboorteakte in de zin van artikel 2.3 van de Wet basisregistratie personen;
- d. de betrokkene is een [in Nederland geboren kind van een vader die staatloos is](#) als bedoeld in artikel 4 of 5 van de Wvs, wiens moeder uitsluitend de nationaliteit heeft van een land dat bij ministeriële regeling is aangewezen of staatloos is, en beschikt over een geboorteakte in de zin van artikel 2.3 van de Wet basisregistratie personen;
- e. de betrokkene heeft [uitsluitend de nationaliteit van een staat die niet door Nederland wordt erkend](#).

In paragraaf 2.1 tot en met 2.5 van deze werkinstructie wordt voor elke categorie uit artikel 1 Bes uitgelegd aan welke voorwaarden moet zijn voldaan voordat wordt aangenomen dat van de geschetste situatie sprake is.

2.1 A-grond: betrokkene beschikt over een buitenlandse vaststelling

Er moet sprake zijn van:

- Origineel buitenlands document (besluit overheidsorgaan of rechterlijke uitspraak) waaruit staatloosheid blijkt;
- Afgegeven door een land met een vaststellingsprocedure.
Hoe stel je vast of sprake is van een vaststellingsprocedure?
 - Uit artikel 1 Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen volgt welke landen een vaststellingsprocedure voor staatloosheid hebben.
 - Enkel als één van de genoemde landen een bewijs van staatloosheid heeft afgegeven kan een beroep op artikel 1 onder a Bes worden gedaan.

Is de vreemdeling in het bezit van een document waaruit blijkt dat hij staatloos is afgegeven door een land dat **niet** in de Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen staat, kan de vreemdeling **geen geslaagd** beroep doen op artikel 1 onder a Bes. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de situatie dat de vreemdeling een verblijfsvergunning heeft van een ander land waarop vermeld staat dat de vreemdeling staatloos is. Deze verblijfsvergunning kan niet worden gebruikt als bewijs dat de vreemdeling evident staatloos is op grond van artikel 1 onder a Bes, omdat de wijze van

vaststelling door het andere land ontbreekt. Staatloosheid kan in dit geval alleen worden vastgesteld in de vaststellingsprocedure bij de rechtbank Den Haag, tenzij sprake is van een andere grond voor evidente staatloosheid (zie toelichting ad b, c, d en e).

Indien het document waaruit staatloosheid blijkt niet is opgesteld in de Nederlandse, Engelse, Franse of Duitse taal, dan moet dit vertaald worden door een beëdigde vertaler in een van de genoemde talen. Ook moet het document gelegaliseerd dan wel geapostilleerd zijn.

Let op! Van evidente staatloosheid is geen sprake als blijkt dat betrokkene inmiddels een nationaliteit heeft verkregen.

2.2 B-grond: het kind is geboren in Nederland en de ouders zijn staatloos

Hier gelden de volgende cumulatieve voorwaarden:

- **Het kind is in Nederland geboren:** Dit wordt aangetoond met een Nederlandse geboorteakte. Een dergelijke akte wordt ook opgemaakt als de ouders niet rechtmatig in Nederland verblijven; en
- **Beide ouders zijn staatloos:** Dit kan op de volgende manieren worden aangetoond:
 - a. met een onherroepelijk geworden uitspraak van de rechtbank Den Haag in de vaststellingsprocedure; of
 - b. evidente staatloosheid is vastgesteld (zie toelichting ad a, c, d en e); of
 - c. de ouders staan voor 1 oktober 2023 ingeschreven in de brp als staatlozen (artikel 9 Wvs), tenzij blijkt dat één van de ouders of beiden (inmiddels) een nationaliteit bezit of bezitten.

Het is niet vereist dat de vreemdeling op het moment dat de evidente staatloosheid wordt aangenomen nog minderjarig is.

2.3 C-grond: het kind is in Nederland geboren en de vader is staatloos

Hier gelden de volgende cumulatieve voorwaarden:

- **Het kind is in Nederland geboren:** Dit wordt aangetoond met een Nederlandse geboorteakte. Een dergelijke akte wordt ook opgemaakt als de ouders niet rechtmatig in Nederland verblijven; en
- **De juridische vader van het kind is staatloos.** Dit kan op de volgende manieren worden aangetoond:
 - a. met een onherroepelijk geworden uitspraak van de rechtbank Den Haag in de vaststellingsprocedure; of
 - b. evidente staatloosheid is vastgesteld (zie toelichting ad a, b, d en e); of
 - c. de vader staat voor 1 oktober 2023 ingeschreven in de brp als staatloze (artikel 9 Wvs), tenzij blijkt dat de vader (inmiddels) een nationaliteit bezit; en
- **De moeder is niet staatloos en heeft een nationaliteit maar kan haar nationaliteit niet doorgeven.**
 - Kan de moeder haar nationaliteit op grond van het nationaliteitsrecht van dat land doorgeven aan haar kind?
 - Zie hiervoor de Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen bijlage 2. In deze ministeriële regeling is vastgelegd ten aanzien van welke landen in hun nationaliteitsrecht vaststaat dat het nationaliteitsrecht eraan in de weg staat dat de nationaliteit via de vrouwelijke lijn aan haar kind wordt doorgegeven en dat op die regel geen uitzonderingen zijn. Hierbij wordt aangesloten bij de lijst landen die de UNHCR hierover bijhoudt.
 - Nationaliteit van de moeder: staat die in de landenlijst Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen?
 - Ja → de moeder kan haar nationaliteit niet doorgeven, het kind is staatloos.
 - Nee → moeder kan haar nationaliteit doorgeven, het kind is niet

staatloos.

2.4 D-grond: het kind is in Nederland geboren en heeft geen juridische vader

Hier gelden de volgende cumulatieve voorwaarden:

- **Het kind is in Nederland geboren:** Dit wordt aangetoond met een Nederlandse geboorteakte. Een dergelijke akte wordt ook opgemaakt als de ouders niet rechtmatig in Nederland verblijven; en
- **Het kind heeft geen juridische vader.** Hoe stel je vast dat het kind geen vader heeft:
 - a. Het kind is in Nederland geboren en de vader is voor de geboorte van het kind overleden. Verder kent het van toepassing zijnde buitenlandse recht niet de mogelijkheid dat het kind de nationaliteit van zijn overleden vader kan verkrijgen; of
 - b. Het kind is in Nederland geboren niet staande een huwelijk en de vader heeft het kind bijvoorbeeld niet erkend. Dit blijkt uit de geboorteakte van het kind waarin dan alleen de moeder staat vermeld.
- **De moeder van het kind is staatloos of de moeder heeft een nationaliteit maar kan haar nationaliteit niet doorgeven.**
- *De moeder van het kind is staatloos.* Dit toont zij aan:
 - a. met een onherroepelijk geworden uitspraak van de rechtbank Den Haag in de vaststellingsprocedure;
 - b. evidente staatloosheid is vastgesteld (zie toelichting ad a, b, c, en e); of
 - c. de moeder staat voor 1 oktober 2023 ingeschreven in de brp als staatloze (artikel 9 Wvs) tenzij blijkt dat moeder (inmiddels) een nationaliteit bezit.

De moeder heeft een nationaliteit maar kan haar nationaliteit niet doorgeven.

- Kan de moeder haar nationaliteit op grond van het nationaliteitsrecht van dat land doorgeven aan haar kind?
 - Zie hiervoor de Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen bijlage 2. In deze ministeriële regeling is vastgelegd ten aanzien van welke landen vaststaat dat het nationaliteitsrecht eraan in de weg staat dat de nationaliteit via de vrouwelijke lijn aan haar kind wordt doorgegeven en dat daarop geen uitzonderingen kent. Hierbij is aansluiting gezocht bij de lijst landen die de UNHCR hierover bijhoudt. Nationaliteit van de moeder: staat die in de landenlijst Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen?
 - Ja → de moeder kan haar nationaliteit niet doorgeven, het kind is staatloos.
 - Nee → moeder kan haar nationaliteit doorgeven, het kind is niet staatloos.

2.5 E-grond: betrokkene heeft de nationaliteit van een door Nederland niet-erkende staat

Er moet dus worden voldaan aan twee vereisten:

1. **De vreemdeling heeft aangetoond dat hij in het bezit is van een nationaliteit van een staat die niet door Nederland wordt erkend.**

Palestijnen: Kijk in [WI 2020/19 Palestijnen](#) of de vreemdeling in het bezit is van de Palestijnse nationaliteit.

Let op: bezit een Palestijn de nationaliteit van het land van herkomst of geboorte, dan is hij/zij niet staatloos. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een Palestijn afkomstig uit Syrië die over een Syrisch paspoort kan beschikken met in de machineleesbare strook de code SYR=Syrische nationaliteit. Als in de machineleesbare strook XXB staat, dan is het een

Syrisch vluchtelingenpaspoort en dan heeft de persoon niet de Syrische nationaliteit.

- *Overige nationaliteiten:* Per geval moet aan de hand van wat bekend is over het land van herkomst worden vastgesteld of de vreemdeling de nationaliteit heeft van een land dat niet door Nederland wordt erkend.

2. De vreemdeling is uitsluitend in het bezit van deze nationaliteit.

Vragen die je dan kan stellen zijn:

- Heeft de vreemdeling bij zijn geboorte door afstamming van zijn ouder(s) een nationaliteit verkregen of heeft hij later een nationaliteit ontleend aan zijn ouder(s) door bijvoorbeeld erkenning, wettiging of adoptie?
- Welke nationaliteit(en) hebben de ouders van de vreemdeling? Let op: Als de ouders een onbekende nationaliteit hebben is dat geen bewijs dat zij staatloos zijn.
- In welk land is de vreemdeling geboren en heeft hij door geboorte op het grondgebied of registratie na geboorte of door naturalisatie de nationaliteit van dat land verkregen of kunnen hebben verkregen?
- Heeft de vreemdeling langere tijd in een ander land dan zijn geboorteland verbleven en is het mogelijk dat de vreemdeling daar is genaturaliseerd?

Als aan beide voorwaarden is voldaan wordt een vreemdeling als evident staatloos aangemerkt.

Let op! Voor deze categorie is het niet vereist dat de betrokkene in Nederland is geboren.

3. Wanneer wordt een identificatiedocument voor staatlozen verleend

In artikel 6 van de Wet vaststellingsprocedure staatloosheid staat dat aan de vreemdeling een identificatiedocument wordt verleend als:

- 1) hij **geen** rechtmatig verblijf heeft in de zin van de Vreemdelingenwet;
- 2) vastgesteld staatloos is als bedoeld in artikel 4 of 5 van de Wet vaststellingsprocedure staatloosheid;
- 3) er biometrische gegevens beschikbaar zijn als bedoeld in artikel 106a van de Vreemdelingenwet; en
- 4) de leges zijn betaald.

Let op: het identificatiedocument voor staatlozen is geen identiteitsdocument in de zin van de Wet identificatieplicht en geeft ook uitdrukkelijk geen verblijfsrecht. Het pasje is bedoeld voor staatlozen zonder rechtmatig verblijf. Het aanvragen van dit document is bovendien niet verplicht. Het pasje wordt in persoon aangevraagd en verstrekt bij het IND-loket.

Ad. 1

Er is sprake van rechtmatig verblijf als één van de situaties als bedoeld in artikel 8 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. Daarvan is onder meer sprake wanneer de vreemdeling in het bezit is van een verblijfsvergunning of die heeft aangevraagd en nog in afwachting is van een beslissing op die aanvraag.

Ad. 2

Staatloosheid kan op twee manieren worden vastgesteld, namelijk in de gerechtelijke procedure bij de rechtbank Den Haag (art. 4) en in een niet-judiciële procedure bij een bestuursorgaan, zoals de gemeente of de IND (art. 5).

De staatloosheid is vastgesteld als de vreemdeling een vaststellingsbeschikking overlegt van de rechtbank die onherroepelijk is dan wel een document overlegt waaruit evidente staatloosheid blijkt.

Ad. 3

De IND kan alleen een identificatiedocument aanmaken als het over de biometrische gegevens van de vreemdeling beschikt. Die worden namelijk op het pasje gezet. Vaak staan die gegevens al in de Basis Voorziening Vreemdelingen (BVV).

Indien er nog geen BVV gegevens bekend zijn, dan dient de betreffende vreemdeling zich, teneinde zijn biometrische gegevens te laten registreren ten behoeve van het pasje, te melden bij de Afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel van de Nederlandse politie (AVIM). Het AVIM zal vingerafdrukken afnemen en een gezichtsopname maken en deze gegevens in de BVV zetten, zodat de IND deze gegevens vervolgens kan gebruiken voor het pasje.

Ad. 4

De vreemdeling zal eerst leges moeten betalen voordat een identificatiedocument kan worden verstrekt. De hoogte van de leges zijn opgenomen in de Regeling betreffende evidente staatloosheid en het identificatiedocument voor staatlozen.

Als de leges niet worden betaald, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

4. Procedures waarin toetsing van staatloosheid aan de orde kan zijn

1. Op de eerste plaats volgt uit de Wet vaststellingsprocedure staatloosheid dat een vreemdeling zonder verblijfsrecht die vastgesteld staatloos is (in de procedure bij de rechtbank Den Haag of bij evidente staatloosheid) bij de IND een **aanvraag kan doen voor een identificatiedocument waaruit de staatloosheid blijkt**.

Indien in deze procedure blijkt dat de vreemdeling niet valt onder één van de categorieën van evidente staatloosheid, kan de staatloosheid alleen worden vastgesteld in de vaststellingsprocedure bij de rechtbank Den Haag. De aanvraag voor het identificatiedocument wordt dan in beginsel afgewezen, tenzij het gerechtvaardigd is om de aanvraag aan te houden totdat de rechter op de evidente staatloosheid heeft beslist.

Heeft de gemeente de evidente staatloosheid vastgesteld dan wordt in beginsel van deze gegevens uitgegaan en kan een identificatiedocument worden verstrekt. Dit is anders in het geval gedurende een procedure bij de IND:

- een buitenlands paspoort/identiteitskaart wordt overgelegd; of
- een nationaliteitsverklaring is afgelegd of overgelegd, waaruit blijkt dat de vreemdeling een nationaliteit bezit.

In deze twee gevallen wordt afgeweken van de vastgestelde staatloosheid geregistreerd in de BRP en wordt een terugmelding ex artikel 2.34 lid 1 Wet BRP gedaan aan de gemeente van inschrijving.²

2. Op de tweede plaats kan **de vreemdeling in een verblijfsprocedure aangeven dat hij staatloos is**. In dat geval beoordeelt de IND-medewerker, als dat voor de desbetreffende procedure van belang is, ambtshalve aan de hand van de criteria van artikel 5 Wet vaststellingsprocedure staatloosheid (zie ook paragraaf 2) – naast de vraag of de vreemdeling in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning – of de vreemdeling evident staatloos is.

Blijkt de vreemdeling evident staatloos te zijn, dan wordt het ontbreken van een paspoort of ander identiteitsdocument niet tegengeworpen bij het beoordelen van de aanvraag

² [WI 2021/19 Beleidslijn bij afwijkende gegevens IND-BRP - Immigratie- en Naturalisatiedienst \(pucoverheid.nl\)](https://wetten.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2021/09/14/beleidslijn-bij-afwijkende-gegevens-ind-brp-immigratie-en-naturalisatiedienst)

zolang de identiteit met andere officiële documenten of andere middelen aannemelijk is gemaakt. Voldoet de vreemdeling aan alle overige voorwaarden, dan kan een verblijfsvergunning worden verleend. Op het verblijfsdocument komt dan te staan dat de vreemdeling staatloos is. Voldoet de vreemdeling niet aan de overige voorwaarden, dan wordt de aanvraag afgewezen. In dat geval kan hem op aanvraag een identificatiedocument voor staatlozen worden verstrekt.

Blijkt de vreemdeling niet evident staatloos te zijn, dan wordt het gebrek aan identificerende documenten wel tegengeworpen bij het beoordelen van de aanvraag. De aanvraag kan in dat geval worden afgewezen en er wordt géén identificatiedocument voor staatlozen verstrekt.

5. Rechtsmiddelen

Wat de rechtsmiddelen betreft zijn er twee varianten:

1. Een afwijzing van een aanvraag om een identificatiedocument voor staatlozen is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Er kan dus bezwaar worden ingediend bij de IND en (vooralsnog) beroep bij de bestuursrechter. In bezwaar vindt een herbeoordeling plaats, tenzij de aanvraag wegens het niet betalen van de leges niet in behandeling is genomen. In het laatste geval vindt een beoordeling plaats of de aanvraag terecht niet in behandeling is genomen wegens het niet betalen van de leges.
2. Tegen een beslissing (ongeacht wat deze beslissing is) van een verblijfsaanvraag kunnen alleen rechtsmiddelen worden aangewend tegen de beslissing over het verblijf. Tegen de niet-erkenning van evidente staatloosheid kan geen bezwaar worden gemaakt. Dat komt omdat de staatloosheid in die zaken geen wettelijk criterium is. In dat geval staat het de vreemdeling vrij om zich te richten tot de rechtbank Den Haag om daar de gerechtelijke vaststellingsprocedure te doorlopen.

Voor bezwaar en beroep tegen de afwijzing van de aanvraag om een identificatiedocument geldt de algemene Awb-termijn van 6 weken (art. 6:7 Awb).

6. Afstemming

Deze werkinstructie is afgestemd met DMB, SUA, JZ, RVN, A&B en DV.

Disclaimer

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gebruikt werkinstructies om een breder onderwerp toe te lichten voor medewerkers van de IND ter ondersteuning van hun werkzaamheden en met als doel om het beleid op een correcte en eenduidige wijze uit te voeren. Deze instructies zijn nadrukkelijk géén beleidsregels, maar procedurele instructies en zijn dan ook niet bedoeld als vervanging van de bepalingen in de Vreemdelingencirculaire 2000 of de Handleiding Rijkswet op het Nederlanderschap. Er kunnen overigens goede redenen bestaan om in een individueel geval maatwerk te leveren en van een instructie af te wijken.